

когото быде това чудо на-
ицувлениє то беше по мноб-
ш ѿ четвъридесе години.

23 И като ги простиха дой-
доха при свои ге си, и ка-
заха имъ що имъ рѣкоха
брѣгъреи те и старайши тѣ.

24 И они като чудо, един-
подъшиши видигнаха гласъ
къ Господу, и рѣкоха: ѿ Владыко, ты Господь който си со-
творилъ небо то и земля
та и моря то, и сійко то
щото є въ нихъ:

25 (Ты) който си рѣкалъ
(съ Христомъ) чрезъ оу-
стѧ та на-Давида (бѣти
нашего) рака твоега: за-
що газиши тѣ се возмѣти-
ха, и народаи тѣ преговори-
ха прѣздани (работы);

26 Застанаха (на срѣдѣ)
царове тѣ земли, и кнѧзи
те се собраха на купъ на
врѣхъ Господа, и на врѣхъ
Христу на него.

27 Защо то воистинѣ се
собраха въ тѣа градѣ на
врѣхъ Господу съна твоего
Иисуса, когото си помазалъ,
и Иродъ и Понтийскій Пі-
латъ, съ газиши тѣ и съ
народаи Ісаиевъ,

28 Да сопроратъ Снова,
щото є предопредѣлила
твоя та рѣка и твойо соп-
роратъ да буде.

29 И сега, Господи, погледни
на нихъ тѣ заплакованія,
и дай (на насъ) твойо те ра-

ки да говоримъ то всѣкое
дѣрзновеніе слѣво то твоѣ,
30 Когдѣто простирашъ рѣ-
ка та си на ицувлениѣ, и
да киватъ знаменіа и чу-
деса съ имѣто на-стражу-
на твоега Иисуса.

31 И като се помолиха, по-
трѣссе мѣсто то гдѣто бѣха
собраны: и испѣли хаси чи-
ки тѣ съ Христомъ, и про-
повѣдоваха слѣво то Господу
дѣрзновеніи.

32 И на-народаи тѣ
беше покровъ бѣше сѣрд-
це то и душа та единъ: и
никой не говориша нѣщо ѿ
стока та си да є нѣгово, но
бѣше имъ сійко Обѣло.

33 И съ голѣма сила сви-
дѣтелствоваваха апостоли тѣ
воскресеніе то на-Господа
Иисуса Христо: и голѣма благо-
годать бѣше на сійки тѣ
нихъ.

34 Защо то никой не бѣше
сиromахъ въ нихъ: понеже
който бѣха господаре на-
мѣстѧ или на-кнѧзи, про-
дѣлали ги, и приносила цѣ-
на та на-продадени тѣ,

35 И тѣрахи (а) при нозѣ
те апостолски: и давашесе
на сїкого іproto мѣ потрѣ-
буваше.

36 И Іѡсіа, който бѣше на-
реченъ ѿ апостолу тѣ Варна-
ва, което щеда се рече, сънъ
на-оутѣшениѣ то, и бѣше
левитъ, родомъ Курданинъ,